

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Torat šefat 'ever

Cassvan, Lazar

רזעילא, נבתכ

Bucuresci, 1885

Lectia XII. Despre trăsura de unire (חֲקֻמָּה). și semnul de despărțire (אֵיגָר ,
גִּתָּח).

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-7869

silabe se numește נַח, d. p. în vorba נִישְׁקָה, literele ש וְ ה sunt נַח, în מִלְא־כִים, literele ם וְ ל sunt נַח.

Sunt 2 feluri de נַח:

a) נַח נִשְׁמָע (נַח נִרְאָה), *Nah auzit*, care se aude în pronunțare, precum în אֲבָרָם, literele ך וְ ב, în יִצְחָק, literele ך וְ ק.

b) נַח נִסְתָּר, *Nah ascuns*, sau *neauzit*, care nu se aude în pronunțare, precum în: כִּי הוּא זֶה, literele ך וְ ה.

Ca נַח נִשְׁמָע poate fi întrebuițată ori-ce literă, afară de ם; ca נַח נִסְתָּר se întrebuițează numai literele ך וְ ה.

Deprinderi:

Copiați din בְּרֵאשִׁית cap. 12 dela v. 18—25 și arătați toți נַח: ce veți afla, trăgând o singură linie pe un נַח נִסְתָּר și două linii pe un נַח נִשְׁמָע.

Observ.

Din *vocale* primesc *cele scurte* mai în tot-de-auna un נַח נִשְׁמָע; ear *cele lungi* mai în tot-de-auna un נַח נִסְתָּר; astfel se cunoaște și deosebirea între קָמֶץ גָּדוֹל și קָמֶץ חָטוּף.

LECTIA XII.

Despre trăsura de unire (מִקְפָּה).

și semnul de despărțire (גְּעֵיָא, מִתְּנָה).

Sunt 2 semne cu înțeles opus, și anume:

מִקְפָּה, trăsura de unire, și מִתְּנָה (,) semn de despărțire.

1) מִקְפָּה (-) leagă două sau mai multe cuvinte, făcând

din aceste o singură vorbă, d. p.: כֶּן-בְּנֵי, כִּי-גַם-וְהָ, אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ.

2) מֵתָג (') desprăește o silabă de alta, d. p.: הָאִשָּׁה וַיִּלְדֶּיהָ תַּהֲיֶה לְאֶרְוֹנָהּ.

Ș'va ce vine după מֵתָג este נָע, d. p.: הִנֵּה הָרְחוֹקָה, וַיְהִי בְהַתְחַנְּנוּ לְהִיּוֹת.

Observ.

Unele cuvinte prescurtează vocala lor din cauza lui מִקְרֵי, așa d. p. din בֵּן se face בֶּן, din אֵת se face אֶת, din כָּל se face כֶּל ș. a. m. d.

Deprinderi:

Copiați din שמות cap. 35 de la v. 10—25, observând bine la toți מֵתָגִים și מִקְרֵים.

LECTIA XIII.

Despre accente (מַעְמִים sau נְגִינּוֹת).

Accentele arată pe care silabă a cuvântului trebuie să se pue tonul, ca d. p. וַיֵּשֶׁב este o vorbă de 3 silabe; ca să știm pe care din aceste silabe să întonăm în cetire observăm unde stă accentul. În exemplul de față găsim accentul sub silaba וַיֵּשֶׁב, drept semn că *aceasta* este silaba de accentuat în cetire.

Afară de această, accentele mai slujesc în fraza ca semn de unire și despărțire între vorbe și între propozițiuni, (cum e d. p. virgula și punctul în alte limbi).

Deprinderi.

Citiți cele d'întâi 5 versuri din בראשית cap. 37 și intonați silabele accentate.